

[Finansministeren.]

Form simpelt hen at regne Reserverne, enten de er tidligere opsparede eller først i Fremtiden opsparer, sammen med Aktiekapitalen, hvor de naturligt hører hjemme — de hører til Selskabets arbejdende Kapital. Den anden Grund for mig til at fremsætte Lovforslaget paa den Maade var, at det var derom, Erhvervenes Fællesudvalg havde samlet sig som deres principale Krav, og jeg ønskede at imødekomme dette Krav. Saaledes som Lovforslaget nu er blevet ændret, tager det jo udelukkende Sigte paa de fremtidige Opsparinger, men stiller paa den anden Side disse fremtidige Opsparinger gunstigere, end de var stillet efter Regeringens oprindelige Forslag, idet der bestemmes, at de foruden at sammenregnes med Kapitalen ved Udregningen af Selskabskatten tillige faar en særlig Begunstigelse ved, at den Eftergivelse af Skatten, som tidligere kun var en Fjerdedel af Henlæggelsen, nu bliver Halvdelen, og derved, at Halvdelen af Henlæggelsen af Indkomsten til Reserverne fradrages, inden Skatteprocenten bestemmes. Det er tydeligt, at disse Ændringer stiller de fremtidige Opsparinger væsentligt gunstigere, end de vilde være blevet stillet efter det oprindelige Forslag, og jeg er gerne gaet med til dem, idet Hovedhensynet for mig foruden at give en højst tiltrængt Lettelse af Selskabsbeskatningen i det hele selvfølgelig især har været at give det stærkest mulige Incitament til Konsolidering af Selskaberne og til Opsparing indenfor Selskabernes Ramme. Derfor beklager jeg paa ingen Maade disse Ændringsforslag og gaar gerne med til dem.

Naar man spørger om det finansielle Resultat af Lovforslaget, som det nu foreligger, kan jeg kortelig besvare det derhen, at med Hensyn til Formueskatter vil Resultatet blive en Mereftergivelse — altsaa en Mindreindtægt for Statskassen paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere end oprindeligt foreslaaet, idet jeg regner, at den Omflytning, der er sket i Formueskatten, idet man har rykket Grænserne baade forneden og foroven, betyder finansielt Ligevægt. Som jeg flere Gange har sagt under denne Sags Behandling, er det ifølge Sagens Natur umuligt at foretage nogen eksakt Beregning, men efter de forskellige Overvejelser og Prøver, der er gjort, maa jeg antage, at den Forrykkelse, som her har fundet Sted, bliver uden finansielt Betydning, idet Formindskelsen af Skatten paa den ene Side og Forhøjelsen af den paa den anden vil ophæve hinanden, saaledes at Resultatet bliver de samme 10 Mill. Kr.

Men naar saa dertil kommer, at det foreslaas, at Formuer paa under 10 000 Kr. bliver fri for Skat, og at Grænsen for Skattefritagelse for de Formuer, hvis Indehavere ikke svarer Stats-Indkomstskat, rykker op fra 10 000 til 15 000 Kr., ja, saa betyder det et Mertab for Statskassen paa godt $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og saaledes kommer jeg til det Resultat, at for Formueskattens Vedkommende betyder det, at Skatteindtægten formindskes med $10\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Stedet for med 10 Mill. Kr.

Hvad Selskabsskatten angaar, gaar det jo i modsat Retning. Det ligger ganske simpelt i, at de stillede Ændringsforslag i saa høj Grad peger paa Fremtiden og derfor ikke straks faar deres fulde Virkning. Fuld Virkning straks faar den forøgede Skatteeftergivelse for Henlæggelsen og ligeledes dette, at Halvdelen af Henlæggelsen af Indkomsten ikke medregnes ved Procentens Bestemmelse. Derimod giver dette, at Fritagelsen kun gælder de Reserver, der fremtidig henlægges, jo ganske afgjort til at begynde med et betydeligt mindre Tab for Statskassen. Jeg tror, at jeg talmæssigt kan udtrykke det saaledes, at Bestemmelsen om, at Skatteeftergivelsen forøges fra en Fjerdedel til Halvdelen, betyder et Tab for Statskassen paa ca. 1 300 000 Kr., at Bestemmelsen om, at Halvdelen af de af Indkomsten henlagte Beløb til Reserverne ikke skal medregnes ved Procentens Bestemmelse, betyder $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og at i det første Aar Bestemmelsen om de fremtidige Henlægninger til Reservefonden kun kommer til at betyde 100 000 Kr., saaledes at jeg regner, at for det første Aar, for Skatteaaret 1928—29, vil Statskassers Tab kun blive 1 900 000 Kr. i Stedet for, at det tidligere var beregnet til 3 Mill. Kr. Man kan altsaa sige over en Bank, at de foretagne Ændringer betyder et Mindretab paa ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Til de ærede Ordførere, der har talt, har jeg ikke meget at sige, idet alle de Bemærkninger, jeg kunde ønske at gøre, allerede er gjort af mig under første Behandling af Lovforslaget, og vi jo her staar ikke ved en første og heller ikke ved en tredje, men derimod ved en anden Behandling af Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg fremhævede, ikke uden Rørelse og Indignation, at Forslaget var af den Natur, at selv for en Millionformue, der afkastede 6 pCt., blev der en Lettelse, om end kun en ganske lille, paa godt 800 Kr. Naar jeg nu overfor det ærede Medlem maa gøre gældende, at den Skat, der tidligere hvilede paa denne Formues Afkastning, var noget exorbitant, og